



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Conuerso Eberbacensi, cuius tactu infirmi sanabantur, cap. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

posuit, à quo iussus loqui verbum Dei, vsque hodie impræmeditatè, tam excellentè, & tam efficaciter illud exponit, vt omnes auditores suos in stuporem conuertat: aliis siquidem temporibus nullus est litteraturæ. **APOLLONIVS:** Miraculum Salomonis, qui in somnis scientiam accepit in isto resultat. **CAESARIVS:**

3. Reg. 3. Deus enim scientiarum dominus est: aliis scientiam, vt dictum est, miraculosè conferendo; aliis nõ minori miraculo habitum subtrahendo.

CAPVT IIII.

ABbas de Lapide sancti Michaelis, tempore capituli generalis, per Hemmenrode trāsies, casum mirabilem nimis ibidè recitauit. Fuit apud nos, inquit, clericus bonæ admodum literaturæ: hic cum die quadam in vena sanguinem minueret, sic omnem scientiam scripturarum perdidit, vt eam per sanguinem effudisse videretur. Litteram ab illa hora non cognouit, latini sermonis, nec vnum quidem verbum intelligere, vel proferre potuit; & vt noueritis priuationem sensus non fuisse in causa, sed diuinam potentiam, omnium rerum prius habitam plenè retinuit scientiam. Qui cum tam mirabilem litteraturæ suæ iacturam cum dolore multis exposuisset, quidam ei suaserit, dicens: Anno reuoluto, eodem die, & eadem hora, iterum minuas, fortè subtrahere recipies. Quod cum fecisset, scientiam pristinam recepit. **Psa. 117.** A Domino factum est istud, sicut & præcedètia, & est mirabile in oculis nostris. Aliis etiã per alios Dominus tribuit gratiam sanitarum.

CAPVT V.

IN Eberbaco Conuersus quidam extitit, homo simplex & bonus, ætatis decrepitæ: huic Dominus tantam contulerat gratiam, vt tactu manus eius, diuersæ infirmitates fugarentur: quod vbi secularibus compertum est, ex vtroque sexu, tam diuites quã pauperes, gratia sanitarum ad monasterium confluentes, virtutem benedictionis eius senserunt. Ex quorũ concursu videns Abbas fratrum quietem turbari, & donum in expensis non modicum grauari, eidem Conuerso,

uerso, ne alicui seculari de cætero manus imponeret, præcepit. Ex illa hora in eo cessauit virtus miraculorum. Hæc mihi ante hoc biennium, cum essem in Eberbacho, a monachis recitata sunt: ego verò virum sanctum adij, & cum rogassem eum, vt pro me oraret, simpliciter respondit: Quotidie oro pro te & pro toto mundo.

CAPVT VI.

Retulit nobis nuper Abbas quidam ordinis nostri de quodam monacho, cui tanta a Domino concessa est gratia, vt virtute vestimentorum eius multi sanarentur. Sæpe, si tamē adhuc viuir, dum fratres vestes eius induunt, vel cingulo se cingunt, sanantur. Quod cum quodam tempore eius Abbas considerasset, nec aliquid specialitatis in illo vidisset, his verbis eum secretius allocutus est: Dic mihi fili mi, quæ est causa tantorum miraculorum? Respondit ille: Nescio domine, nō plus cæteris fratribus meis oro, non plus vigilo, non plus ieiuno, non plus laboro, sed vnum scio, quod me non potest extollere prosperitas, neq; frangere aduersitas, siue de persona mea sit, siue aliorū. Cui cum dixisset Abbas: Non te turbauit, q̄ miles talis nuper grangiam nostram incendit? Respondit: Non, totum enim Deo commisi: si modicū habeo, cū gratiarū actione accipio; si multum, iterum gratias ago. Et cognouit Abbas quod causa tantæ virtutis esset amor Dei, & contemptus rerum terrenarum. Sanctæ virtutes, fides videlicet, spes, & charitas, iustitia, humilitas, obedientia, zelus disciplinæ, atque compassio, sæpe gloria miraculorum remunerantur, sicut subsequētib; declaratur exemplis.

CAPVT VII.

Ivxta Coloniam duæ generationes rusticorum inter se graues satis inimicitias exercebāt: ex quibus vna infirmior, in castrum vicinum Hemersbach se transtulit, de quo partem aduersam satis damnificans, cum die quadam vnum ex eis cœpissent, volentes tres ex eis pecunię aliquid ab eo extorquere, dicebant: Si non dederis nobis pecuniam, puniemus te.

Quibus

De fide.